SOTILASKOTI

Helsinki – Santahamina sotilaskotiyhdistys ry

SISARPOSTI 4/2016

Sirkka Hämäläinen piipahtaa sotilas-kodissa aina kun mahdollista.

Veteraanit
kävivät
iltapäiväkahvilla

Sirpa Niemiseltä
voi kysyä
mitä vaan

Eeva Torsti supsutti salaisuutensa pukin korvaan.

Salo Kemar ajoi Selina Railakarin sivutukat pois.

Joulupukki piristi syyskokousta

Parturi tuli taloon

Joulukoriste ja leivonnaisia

Hyvä vuosi täyttymässä

Nyt on tämäkin kalenterivuosi kiitämässä loppua kohden. Mutta vielä on useita tapahtumia Santahaminan soden kalenterissa, kuten tästä Sisarpostista havaitsette. Ilouutinen on se, että Santahaminan vapaaehtoisten sisarten joukkoon on tänä vuonna tullut 19 uutta sisarta, hienoa!

Pääsotilaskotimme ilmettä on kohennettu. Esiintymislavalla olleet pelit ja rekvisiittaa on siirretty muualle, ja tila on sisustettu esiintymisiä ja pieniä kokouksia palvelevaksi. Hankittavat äänentoistolaitteet mitoitetaan koko salille riittävän tehokkaiksi myös isompiin tilaisuuksiin. Uudet laitteet mahdollistavat myös taustamusiikin soittamisen salissa.

Varusmiesten käytössä olevat tietokoneet palvelevat nyt paria lukuun ottamatta alakerran kirjaston rauhassa.

Töitä asevelvollisten viihtyvyyden kohentamiseksi on tehty ahkerasti yhdessä ja saatu hyviä kehittämisideoita. Kun katselee ympärilleen, havaitsee salin muutokset helposti. Kokonaisuutta täydentävät pian uudet verhot, joiden asennusta odotamme vielä ennen vuoden loppua. Uudistetulla, siistillä ja raikkaalla kodin ilmeellä olemme valmiit vastaanottamaan uuden vuoden ja uudet asevelvolliset.

Marraskuussa Santahaminassa järjestettiin uusien sisarten koulutus yhteistilaisuutena Etson eli Etelä-Suomen sotilaskotialueen kanssa. Tilaisuuteen osallistui 20 henkilöä, joista puolet oli meitä santahaminalaisia. Erityistä mielenkiintoa lauantain ohjelmassa herätti sotilaskotiauton toiminta, joka useille osanottajille oli aivan uutta.

Sotilaskodin syyskokouksessa 8.11. oli runsaasti jäseniä paikalla. Kokousasioiden lisäksi oli muutakin ohjelmaa aina joulupukkia myöten. Olen iloinen voidessani todeta, että hyvä yhteishenki kertoi tavoitteisiin sitoutumisesta, kun päätimme toiminnan lujuudesta rakentavien puheenvuorojen saattelemina.

Jouluun ja vuoden vaihteeseen on vielä muutama viikko. Käytän tässä tilaisuuden hyväkseni ja kiitän kaikkia yhdistyksen jäseniä, henkilökuntaa ja yhteistyökumppaneita tästä vuodesta ja toivotan hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

Sirpa Luostarinen, puheenjohtaja

Viljo Myllynen kuollut

Puolustushallinnon rakennuslaitoksen kiinteistönhoitaja **Viljo Myllynen** kuoli sairauskohtaukseen kotonaan Laajasalossa 63-vuotiaana syyskuussa. Hän hoiti työtehtäväänsä 1970-luvulta alkaen ja oli kaikille santahaminalaisille tuttu.

Viljo Myllynen eli Vilkki oli päivittäinen vieras sotilaskodissa ja aina valmis auttamaan sen henkilökuntaa ja sisaria, vaikka sotilaskoti ei hänen varsinaiseen työhönsä kuulunutkaan.

Sotilaskodin henkilökunta muistelee lämpimästi ”meidän leppoisaa Vilkkiä”, joka oma-aloitteisesti huolehti joka vuosi siitä, että sotilaskotiin saatiin kaunis kuusi.

Hän oli juuri jättänyt eläkepaperit voidakseen piakkoin jäädä vapaaherraksi. Viljo Myllysellä oli kolme aikuista lasta.

Toimistotyön ohella Sirpa Nieminen ehtii hoitamaan aulan kukkia.

Sirpa tietää ja auttaa

”Kyllästyin ravintola-alan epäsäännöllisiin työaikoihin, ja välillä työtä oli paljon, välillä ei mitään”, kertoo **Sirpa Nieminen** uranvaihdoksestaan. Hän kouluttautui merkonomiksi ja aloitti toimistotyöt tilitoimistossa. ”Kaverini on sotilaskotisisko ja hän vinkkasi taloussihteerin paikasta Santahaminassa. Hain sitä ja pääsin. En tiennyt kovin paljon sotilaskotitoiminnasta, mutta tutuksi on tullut. Minulle riittää, että erotan sisarmerkit, mutta puolustusvoimain rankingiä en tunne!”, Sirpa paljastaa.

Hän työskenteli ravintola-alalla 25 vuotta, viimeksi Hakaniemen Hiltonissa 2002. Työura vei vuodeksi pohjoiseen, Rovaniemelle. Siellä oli etelän hulinaa leppoisampi meininki, ei ollut kiirettä. ”Lomalla kävin verestämässä muistoja, eikä siellä vieläkään ole samanlaista kiihkeää rytmiä kuin etelässä”, toteaa Sirpa. Vuosi Münchenissä opetti tekemään kovasti töitä. Työtovereina oli paljon muitakin ulkomaalaisia ympäri maailmaa Amerikkaa myöten. Ystävystyminen oli helppoa, ja niin englannin kuin saksan kielitaito karttui. ”Kirjoittelen parin kaverin kanssa saksaksi, mutta puhetaito ruostuu, kun ei sitä pääse harjoittamaan”, harmittelee Sirpa.

Sirpan työtehtäviin kuuluu kirjanpito, laskujen maksu ja palkat; hän laatii budjetin ja tilinpäätöksen. Työ on vaihtelevaa ja haasteellista, vaikka enää ei ole ”ravintola-asiakkaita”, mutta on siskoja ja välillä poikiakin.

Sirpan luokse joutuu joskus jonottamaan, mutta hän sanoo, ettei tarvitse pyydellä anteeksi häiriötä, sillä siskoja varten hän sodessa on. Kaikki ovat aina tervetulleita, kun ovi on auki. Aina löytyy apua, ja tarpeen tullen voi istahtaa Leelian lepotuoliin. Välillä hän päivittää facebookia, kun on ollut kivoja tapahtumia.

Sirpa harrastaa vesijuoksua, tai mitä milloinkin eteen tulee. ”Kokkaaminen ei houkuta, istun mieluummin valmiiseen pöytään”, Sirpa nauraa.

Jatkuu seuraavalla sivulla

Ryhdikkäästi paraatipaikalla

Mitä muuta päävartio on kuin ryhdikkäästi vartiokopin edessä seisova sotilas? Se selvisi majuri **Marko Maaluodon** kertoessa päävartion toiminnasta Ruotsin ja Venäjän vallan ajoista nykypäivään. Hän on vuosia tutkinut harrastuksenaan päävartion historiaa.
Päävartiorakennus Presidentinlinnan naapurissa valmistui 1843, ja se peruskorjattiin viimeksi 1999. Entisellä selliosastolla on nyt Kaartin jääkärirykmenttiin kuuluvan Kaartin pataljoonan vartio-osaston vartio-, päivystys-, majoitus- ja oleskelutilat.
Santahaminan sotilaspoliisijoukoista tullaan vartiovuoroon viikoksi kerrallaan, ja vartiovuoro kestää tunnin. Kaksi vartiomiestä astelee myös tunnein välein Presidentinlinnan pihalle ja vapauttaa kaksi lepovuoroon. Niin tapahtuu aina silloin, kun presidentti on paikalla.
Helsingissä oli päävartio jo Ruotsin vallan keisarillisen Venäjän aikana. Se toimi sotilaiden rangaistuspaikkana 1900-luvun loppupuolelle. Arestirangaistuksia ei enää anneta sotilaille, mutta vielä 1970-luvulla päävartion selleissä saattoi vierailla 300-400 sotilasta vuosittain. 1929 luku oli yli kaksinkertainen.
Majuri Maaluoto kertoi vuosikymmenien takaisista rangaistuksista: Jos sotilas myöhästyi kasarmilta kaksi tuntia, hän sai rangaistukseksi seitsemän vuorokautta arestia. Samasta rikkeestä sai 2006 kahden tunnin työsuorituksen.
Läpiyön vartiointi loppui 1984, ja aiemmin oli siirrytty jo tunnin vartiointiaikaan. Kun vartiokatos seisoo kovalla pakkasella ja viimalla tyhjänä, kaupunkilaiset herkästi soittavat ja kysyvät, missä vartija on.
Vartiointiin osallistuvat sotilaspoliisit muodostavat myös tarvittaessa kunniakomppanian ja hoitavat kesäisin 10-15 vartioparaatia soittokunnan kanssa kaupungilla.
Viime vuonna vartiomiehet saivat uuden asun, jossa on paljon perinteisiä elementtejä.

.

Jatkoa edelliseltä sivulta

”Luen uskollisesti Hesaria, jotta pysyn ajan tasalla. Päivän puheenaiheet kiinnostavat, ja haluan tietää, mitä yhteiskunnassa tapahtuu”.

Sirpa matkustelisi enemmän, jos vain aika ja raha riittäisi. Hän asuu Kalliossa, ja kesäaikaan työmatka taittuu myös pyörällä. Työpaikkana Santahamina on kaunis: kesällä vihreä, meri kimaltelee, talvella pakkasyön jälkeen meri jäässä ja silta huurussa. Syksyisin puut ovat värikkäitä, eikä kaupungin liikenteen melu häiritse.

Sirpa kiittelee sisarten monipuolista vapaa-ajan toimintaa. Retkille, teatteriin ja museokäynteihin on helppo osallistua, kun joku järjestää. Ryhmät ovat pieniä ja opastus on mukava lisä. ”Olen oppinut pitämään sotilasmusiikista, se kuulostaa mukavalta. Välistä joku poika soittaa pianoa näyttämöllä, ja se tuo vaihtelua työpäivään”, sanoo Sirpa.

Sirpalla on ollut toimistossa kaksi harjoittelijaa, ja hän toteaa, että nuoret ovat olleet rohkeita, kun ovat tulleet kysymään, pääseekö töihin. Hän rohkaiseekin nuoria ottamaan yhteyttä työnantajiin, sillä ei kysyvä tieltä eksy.

Jouluna Sirpa kokee tärkeimmäksi rauhallisen joulutunnelman, kiire ja hulina on jätettävä taakse. ”Kun on syönyt 25 vuotta jouluruokaa ravintolassa, jää ruoka joulurauhan ja tunnelman varjoon”, Sirpa sanoo. Joulukuusi hänellä kuitenkin on joka vuosi. Sen hän koristelee runsaaseen amerikkalaistyyliin, ja joulukuuseen on kertynyt palloja matkamuistoina monesta maasta.

Marja-Liisa Nikka

Hieno retki Hämeenlinnaan

Parolannummella sotilaskotiautoa kutsutaan mummolinjaksi

”Onpa hieno, avara ja valoisa;
kaksikerroksinen, erikoinen,
hienoja ryijyjä. Ovatko seinät betonia,
miksi yksi seinä on peitetty?
Tällaisia vaikutelmia ja kysymyksiä Hämeenlinnan sotilaskotiyhdistyksen Parolan sotilaskoti 1 toi helsinkiläisille vieraille mieleen.
Yhdistyksen puheenjohtaja **Liisa Suomilammi** kertoi yhdistyksensä toiminnasta, joka noudattelee meillekin tuttua kaavaa: 2 000:ta varusmiestä palvelee 340 sisarta ja 15 työntekijää. Iltaisin vuorossa on kaksi vapaaehtoista sisarta.
Toisen kerroksen hyvin varustetussa kirjastossa päivystää sisar neljänä iltana viikossa. Sotilaskotiauto, varusmiesten mummolinjaksi ristimä, lähtee liikkeelle tilauksesta.

Paula Salokoski (vas.), Raija Iso-Junno, Rauha Kareinen ja Asta Wallander.

Kuningatar-kuula

Kahvin kanssa meille tarjottiin sekä suolaista että makeaa. Munkin sijasta maistelimme ihanaa kuningatarkuula-leivosta. Siinä olivat makeus, kuohkeus, rapeus ja tekstuuri kohdallaan. Leivoksen on kehitellyt sotilaskodin keittiössä työskentelevä, toisen emäntämme**, Sinikka Savolaisen** miniä **Kirsi Ketola-Savolainen**.
Sitten bussiin ja kohti Aulankoa, jonka maisemat ovat suomalaisille tuttuja ainakin vanhoista elokuvista. Niitä on filmattu siellä peräti 37! Aulanko on nykyään luonnontilainen kaupunkipuisto, jota Metsähallitus hallinnoi. 1900-luvun alussa Karlbergin kartanon ostanut eversti Hugo Standertskjöld istutti puistoon paljon ulkomaisia puita ja pensaita, rakennutti näköalaterasseja, huvimajoja ja tekolampia sekä näyttävän näkötornin.

Maisemia ihaillessamme kuulimme liikuttavan tarinan joutsenlammella asustaneista Jannesta ja Ainosta. Tämä kyhmyjoutsenpari asusteli lammella alkukesään 2015 saakka. Sitten Janne loukkaantui laulujoutsenten hyökkäyksessä ja se jouduttiin lopettamaan, ja Aino jäi yksin.

Vielä ennen lounasta tutustuimme Hämeen linnaan. Sen perusti todennäköisesti 1200-luvulla ruotsalainen Birger-jaarli sotaretkellään Suomeen. Linna kuuluu Suomen valtakunnanlinnoihin.
Oppaan johdolla ihailimme linnan ulkokoristeita, kipusimme kiviportaita linnan kirkkoon ja kauhistelimme vankityrmää. Joku taisi heittää kolikon toivomuskaivoon, josta on löytynyt mitä kummallisimpia esineitä tekohampaista alkaen.
Lounaspaikkanamme oli Piparkakkutalo, joka on saanut nimensä paanuvuorauksesta ja erkkereistä, jotka saavat talon näyttämään sadun piparkakkutalolta. Talo on Albert Edelfeltin lapsuudenkoti.
Lounaan jälkeen kävimme Skogsterin museossa interaktiivisessa Ooh, Hämeenlinna! -näyttelyssä, jossa loppusilauksena retkellemme saimme kertauksen kaupungin historiasta.

Kotimatka sujui kokemuksia sulatellen kuljettajamme, kaartinjääkäri Jalokiven varmassa ohjauksessa. Hän ansaitseekin urhoollisuusmitalin, sillä alkumatkasta bussi oli täynnä tietäväisiä ja innokkaita takapenkin kuljettajia. Kuljettajamme ei ollut neuvoista moksiskaan, vaan luotsasi bussin taitavasti myös Hämeenlinnan kapeilla kaduilla.

Marja-Liisa Nikka

Veteraanien päiväkahveilla riitti kysyttävää nykysodesta

Saako täältä pizzaa?

Sotilaskoti tarjosi syyskuussa iltapäiväkahvit puolellesadalle rintamaveteraanille, lotalle ja rintamasotilaskotisisarelle.
Harvinaiset ja kunnioitetut vieraat esittivät puheenjohtajallemme **Sirpa Luostariselle** kiperiä kysymyksiä, kuten onko teillä rokkavaunuja ja miksei Volmari Iso-Hollon nimeä ole urheilujoukkojen kunniataulussa sotilaskodin seinällä.
Rokkavaunuja Sirpa Luostarinen ei voinut esitellä, mutta arveli, että itsenäisyyden juhlavuonna rokkaa saattaa olla tarjolla sotilaskotitapahtumissa. Iso-Hollo ei ole urheilujoukkojen taulussa, koska hänen menestysvuosinaan ei vielä ollut urheilujoukkoja.

Ensimmäinen kysymys oli kuitenkin: Mikä on pizzan merkitys sotilaskodissa? Vaikka vieraiden keski-ikä oli noin 90 vuotta, tieto nykyvarusmiesten tarpeista oli hyvin tiedossa.

"Meillä ei ole tilaa pizzauunille, joten varusmiehemme joutuvat tyytymään grilliruokiin. Mutta pizzataksi on ahkera vieras Santahaminan portilla", Sirpa Luostarinen kertoi. Kun hän vastasi kysymykseen kahvin ja munkin hinnasta (1.20 €), salista kuului lähes yhtenä miehenä lausuttu: onpa halpaa. Kiitosta vieraat antoivat siitä, että sodessa kahvi tarjotaan posliinikupeista eikä pahvimukeista.

Karjalan tyttö **Sirkka Hämäläinen**, 91, oli sotien aikana useamman vuoden kenttäsotilaskodeissa. Hän aloitti 16-vuotiaana Äänislinnassa.

"Kapteeni sanoi, ettei tänne mitään lapsia tarvita, mutta pyysi myöhemmin anteeksi. Äitini oli kuollut, isä sodassa, joten sotilaskodista tuli minulle tärkeä paikka. Siellä sai ruokaa ja turvaa. Se auttoi minua elämän alkuun."

Äänislinnassa, Syvärillä ja Lotinanpellossa Laatokalla sotilaskodit toimivat metsään pystytetyissä parakeissa. Kun sotatoimet kiihtyivät, sotilaskodit siirrettiin pois alta. Sirkka Hämäläinen muistelee, että tarjottavaa oli niukasti, koska ei ollut aineksia.

"Yritettiin tehdä voileipiä ja sitten tietysti korviketta. Oli vähän kauraryynejä ja ohraryynejä ja sitten jotain purkissa, jossa taisi lukea Milkka. "

"Korvike valmistettiin herneistä, ruisryyneistä ja voikukan juuresta. Ne paahdettiin ja jauhettiin. Joskus harvoin saatiin vähän kahvia joukkoon", Sirkka Hämäläinen kertoo. Kannaksella, Saarenpään linnakkeella Sirkka Hämäläinen oli 1942-1943. Siellä sisarilla oli oma pieni korsu, ja sotilaskoti toimi isommassa.

Sotilaskotisisarilla oli yllään vihreä leninki ja siinä valkoinen kaulus. Se pidettiin puhtaana, vaikka pesuolot eivät aina olleet helpot.

Sodan jälkeen Sirkka Hämäläinen oli sotilaskotisisarena Katajanokalla. Sotilaskodissa hän vierailee yhä aina, kun se on mahdollista.

”Lapsena saimme munkkeja naapurin sotapesästä”

Heimo Vakkilainen kertoi sotilaskotimuistoja Marja-Riika Saaristolle.

Heimo Vakkilainen, 91, muisteli ensi käyntejään sotilaskodissa Korialla, jossa hän palveli varusmiehenä ennen sotia. Hän kertoi, että sotilaskodissa nautittiin niin kahvit ja munkit kuin ruokakin.

Rintamallakin hän pääsi joskus kenttäsotilaskotiin, mutta vetäytymisvaiheessa sotilaskoti ei pysynyt sotilaiden vauhdissa. Sotilaskotisisarten ja lottien panosta kolme sotaa käynyt Vakkilainen arvostaa kovasti.

Terijoella syntynyt **Erkki Tolvanen**, 96, kertoi käyneensä sotilaskodissa ensi kertaa kuusivuotiaana. "Sotilaskoti eli sotapesä sijaitsi 200 metrin päässä kodistamme, ja sisaret huutelivat monta kertaa ikkunasta, että tulkaa pojat syömään munkkeja.”

Tolvasen muistissa on hyvin myös sodan ajan sotilaskoti Karhumäessä, jonne Tolvasen tykistöjoukkue marssi vaivalloisen tien Viipurista. "Olin Einar Vihman joukoissa kaukopartiomiehenä, ja jouduimme erämaahan Paatenessa. Siellä ei ollut tarjoilua. Sieltä meidät haettiin linja-autolla Perkjärvelle ja Kivennavalle. Sitten haavoituin, ja lähes kuuden vuoden sotani oli ohi."

Marja-Riika Saaristo

Urheilukoulun käyneet mestariurheilijat saavat nimensä kullanhohtoiseen tauluun

Mestarien taulu täydentyy vuosittain

Sotilaskodin seinällä komeilevaan, kullankiiltävään Mestarien tauluun saavat nimensä ne urheilujoukoissa palvelleet urheilijat, jotka palvelusvuonnaan ovat saaneet MM- tai olympiamitalin. Taulussa komeilevat mm. sellaiset nimet kuin Lasse Viren, Juha Mieto, Ari Vatanen, Janne Ahonen, Tero Tiitu, Janne Korpi, Mikko Ilonen ja Juuse Saros. Kaksi naistakin on mukana: jousiampuja Anne-Maria Laurila ja ampuja Helena Juppala. Yhdistetyn urheilijan Jouko Karjalaisen nimi on sekä mestarientaulussa että sen viereisessä, valmentajien taulussa.

Tauluun lisätään uudet nimet Santahaminan urheilukomppanian perinneyhdistyksen perinnepäivänä elokuussa.

Urheilukoulu perustettiin Lahteen 1979. Sitä ennen urheilukomppanioita oli eri varuskunnissa vuodesta 1964. Lahdesta urheilukoulu siirtyi Santahaminaan 2014. Talvilajien urheilija voivat suorittaa asepalveluksensa Kajaanissa.

Tuula Jokinen ja Terhi Tolla

Kaija Holopainen ja Paula Salokoski

Jouluinen syyskokous Perinnetalossa

Koulutukselle ja käsitöille oma jaos

Joulun odotus väreili Santahaminan sotilaskotiyhdistyksen syyskokouksessa Perinnetalossa. Avajaiskahvilla nautittiin joulutorttuja ja kokouksen jälkeen riisipuuroa, glögiä ja pipareita. Tilaisuus alkoi pikku hartaushetkellä ja päättyi joulupukin vierailuun. **P**ian Haminaan siirtyvä Santahaminan sotilaspastori **Risto Kaakinen** luki alkuhartaudessa katkelman jouluevankeliumista, ja hänen johdollaan laulettiin Sotilaskotiliiton nimikkovirsi *Kosketa minua, Henki* (125).

Vielä ennen kokouksen alkua Kadettitoverikunnan varapuheenjohtaja, kadetti **Lauri Seppälä** toi kokoukselle tervehdyksen toverikunnalta ja Kaartin jääkäritoimikunnan puheenjohtaja, kersantti **Aleksis Sankari** kiitti sotilaskotia siitä, että se tuo varusmiehen arkiseen elämään vähän glamouria. **J**ääkäritoimikunnan jäsen, diakoni, kaartinjääkäri **Aki Eväkoski** oli pukeutunut joulupukiksi, ja hän jakeli säkistä lahjoja illan päätteeksi. Pikkujoulutunnelmaa toi myös varusmiesorkesteri, jonka solistina lauloi **Joonas Pajari**.

”Uusien sisarten hankinta ja kouluttaminen ovat onnistuneet hyvin tänä vuonna. Uusia jäseniä on saatu 18, ja uudet sisaret ovat kiittäneet **Aulikki Rautio**n suunnittelemaa perehdytystä. Tätä tullaan jatkamaan”, lupasi yhdistyksen puheenjohtaja **Sirpa Luostarinen** syyskokouksessa. Hän korosti myös yhteistyötä erityisesti Etson eli Etelä-Suomen sotilaskotialueen yhdistysten kesken. Esimerkkejä yhteistyöstä ovat mm. hygieniapassikoulutus ja yhteiset retket. Vuosikokouksessa esiteltiin uudenlainen toimintakalenteri, vuosikello. Siinä sisaria ja varusmiehiä koskevat tapahtumat on jaettu kellotaulua muistuttavaan ympyrään.

Nopealla silmäyksellä siitä näkee koko vuoden tapahtumat. Toistaiseksi vuosikellosta on vain paperiversio, mutta ehkä ensi vuoden alusta lukien se löytyy jo yhdistyksen sisäisestä yhteysverkosta eli intranetistä, ja sitä on helppo päivittää.

Vuosikokouksessa valittiin yhdistykselle uusi hallitus. Uudessa hallituksessa ovat Sirpa Luostarinen (pj.), **Leena Kosonen**, **Kirsi Maaskola**, **Marja-Liisa Nikka**, **Marja-Riika Saaristo**, **Ritva Saarni** ja **Anu Helpinen** varsinaisina jäseninä **sekä Piia-Liisa Mäkinen**, **Hanna Waris** ja **Minna Tikanoja** varajäseninä.

Uusiksi jaoksiksi perustettiin koulutusjaos, käsityö- ja tekstiilijaos sekä viestintäjaos. Kirjastojaostosta tuli kirjasto- ja perinnejaos. Nuorisojaos jätettiin lepäämään nuorten jäsenten vähyyden vuoksi.

Jaosten vetäjiksi valittiin seuraavat henkilöt: tarjoilujaos ja sisarvuorot, **Heli Pasanen** (palkattu kodinhoitaja); liikkuva sotilaskoti, **Merja Autio;** hengellinen jaos, **Mirja Laukkarinen;** kirjasto- ja perinnejaos Ritva Saarni; koulutusjaos, **Aulikki Rautio;** käsityö- ja tekstiilijaos, Leena Kosonen**;** seniorisiskot, **Raija Iso-Junno;** viestintäjaos, Marja-Liisa Nikka ja Marja-Riika Saaristo; sotilaskotipäällikkö **Minna Frii**.

Keskustelussa ehdotettiin pikkusisarjaosta 10-16 -vuotiaille, jotka mahdollisesti innostuvat myöhemmin sotilaskotityöstä.

Presidentinlinna ihastutti tyylikkyydellään

Peruskorjattu Presidentinlinna ihastutti valoisuudellaan ja hienostuneella sisustuksellaan. Moni totesikin, että linnan salit ja selkeän tyylikäs, jopa niukka sisustus kertovat jotakin meistä suomalaisista.
Sisarretkemme opas kertoi, että pari vuotta kestänyt peruskorjaus oli 1820 valmistuneen rakennuksen historian laajin. Korjaustöihin osallistui 600 työntekijää.

Rakennusta on pyritty entistämään valmistusvuoden kaltaiseen kuntoon. Ulospäin muutokset näkyvät mm. salien seinien värisävyjen vahvistumisena. Sen sijaan nykyaikaan viittaa mm. valaistuksen ja akustiikan kohentuminen.

Runsaan tunnin kestävällä kierroksella katselimme haltioituneena kauniita kattomaalauksia, vanhoja kristallikruunuja, valossa kylpevää peilisalia ja

Keltainen sali

tyylikkäitä verhoja. Presidentin työhuone, josta hän pitää juhlalliset puheensa, on lähes saman näköinen kuin tv:stä katsottuna. Vain kielokimppu puuttui.

Oppaan mukaan rakennuksen peruskorjaus ei näy mitenkään Itsenäisyyspäivän vastaanottoa seuraaville tv:n katsojille. Juhlan televisio-osuus keskittyy valtiosaliin, jossa presidenttipari kättelee 800 vierastaan. Valtiosalin korjaukset eivät näy ulospäin.
Raija Iso-Junno

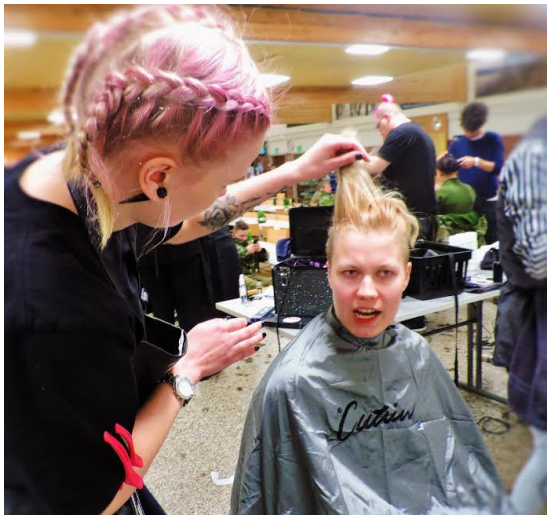

Pop-up -parturi soden näyttämöllä

Yli 50 päätä käsiteltiin Santahaminan sotilaskodin parturi- ja pizzaillan aikana. Stadin ammattiopiston hiusalan opiskelijat opettajineen perustivat pop-up -parturin näyttämölle, jonka lattialta lakaistiin loppuillasta sekavärinen kasa hiuksia. Mitään jätesäkillistä niistä ei kertynyt, sillä asiakkailla oli jo valmiiksi lyhyet hiukset. Niinpä millikone olikin ahkerammassa käytössä kuin sakset.
Parturointia säesti varusmiesorkesteri, ja kun keittiön puolella paistettiin pizzoja, illasta kehkeytyi viihtyisä ja rento illanvietto. Keittiössä riitti kiirettä, kun siellä paistettiin leipomon aiemmin päivällä tekemiä pizzoja yli 60. Kerrallaan uuniin mahtui vain kuusi pizzaa, joten syötävää sai odotella vähän tavallista pidempään, mutta onneksi asiakkailla ei juuri ollut kiirettä minnekään.

Yläkuva: Mimmi Kähkönen halusi kokonaan eroon sykeröstä takaraivollaan. Jenna Ståhl toteutti toiveen.

Alakuva: Jere Karjalainen pääsi Sari Brofeltin käsittelyyn.

Lahjakirja voi löytyä divarista

Diane Setterfield: Kolmastoista kertomus, Tammi, 2007

Margaret Lea työskentelee isänsä antikvariaatissa Lontoossa ja saa kirjeen Vida Winteriltä. Hän on fiktiivinen, Britannian myydyin kirjailija, joka pyytää Margaret Leaa kirjoittamaan elämäkertansa. Winter kertoo arvoituksellisen sukutarinan ja samalla selviää, mikä on *Kolmastoista kertomus*. Sen nimisenä ilmestyi Winterin ensimmäisen kirjan ensimmäinen painos. Tarina sijoittuu menneen ajan Angelfieldin kartanoon. Nykyhetki, jolloin Winter kertoo tarinaansa Lealle, sijoittuu Winterin omistamaan kartanoon Yorkshiressa.
Kolmastoista kertomus on joka tasolla uskomattoman lumoava kirja. Ensi sanoistaan alkaen se tempaa mukaansa. Jokainen sivu pakottaa lukemaan eteenpäin; syntyy kerrassaan nautittava lukukokemus.
Setterfieldin teos on kunnianosoitus kirjalle ja lukemiselle. Kirjailija on halunnut kirjoittaa kirjan, jota rakastettaisiin. Taidokas juonen kehittely huipentuu täydelliseen yllätykseen.
Kirjaa ei hevin löydä kirjakaupoista, mutta esimerkiksi Antikvariaatti.net -verkkokaupan sivustolta näkee, mitkä helsinkiläiset antikvariaatit myyvät sitä. Sotilaskodin kirjastosta sen voi lainata.
Ritva Saarni

Riikka Pulkkinen: Paras mahdollinen maailma, Otava, 2016

Tutustuin **Riikka Pulkkisen** teoksiin syyslomalla ja jäin heti koukkuun. Ensimmäinen teos, *Raja*, oli koskettava. Samalla tavoin eri sukupolvien välisiä tunteita ja puhumattomuuden ongelmaa käsiteltiin myös tässä uusimmassa teoksessa *Paras mahdollinen maailma.*
.Mitä tapahtui Berliinissä yli 20 vuotta sitten? Romaani kertoo äidistä, joka on tehnyt peruuttamattoman virheen ja isästä joka ei löydä tietä ulos surustaan. Tytär Aurelia ei halua kuulla äidiltään mahdollista paljastusta menneisyydestä. Hän ei vastaa äidin puheluihin, sillä vastaamatta jättäminen on helpompaa kuin keskustelu äidin kanssa. Tarina kulkee kahdessa tasossa. Toista kuljettaa Aurelia kaikkitietävän kertojan silmin. Menneisyys paljastetaan toisessa tarinassa, jossa äiti puhuu Aurelialle minä-muodossa. Kertojan tarinaan kietoutuu myös Aurelian päärooli uudessa näytelmässä, joka ei tahdo löytää oikeaa muotoaan. Vai onko se vain Aurelian mielikuvitusta? Sekoittuvatko hänen mielessään näytelmä, ohjaajan lapsuus ja vanhempien menneisyys?
Välillä teos on todella outo ja luulen pudonneeni kärryiltä, mutta silti sen pauloista ei pääse irti. Luin kirjan yhdeltä istumalta. Luin jälkeenpäin myös useita arvosteluja kirjasta. Huomasin, että kirjan sanoma voidaan tulkita muillakin tavoin, ja oikeastaan kaikki ovat oikeassa. Jokainen katsoo asiaa omasta kipupisteestään.
Merja Autio

J. Ryan Stradal: Keskilännen keittiöt, Tammi, 2016

Kirja on helppolukuinen, välillä sydäntä särkevä, välillä hullunhauska. Se on amerikkalaisten kirjakauppiaiden valinta vuoden parhaaksi esikoiseksi 2016. Kirjan 394 sivua koostuvat kahdeksasta kappaleesta, joista jokaisessa hurmaavassa tarinassa putkahtaa esiin päähenkilö Eva. Hänellä on tarkka makuaisti ja into ruuanlaittoon, ja hän kulkee vaikeuksien kautta voittoon.
Yhdysvaltain tunnetuin tv-juontaja **Oprah Winfrey** kehui *Keskilännen keittiöitä* lehtihaastattelussa: ”Kirja sopii niihin hetkiin, kun päässä piiputtaa mutta et ehdi lähteä lomalle. Nojaudu taaksepäin, rentoudu ja antaudu hemmoteltavaksi.”
Leena Mikkola

Miika Nousiainen: Juurihoito, Otava, 2016

Juurihoito on tyypillinen **Miika Nousiaisen** kirja: se on hauska ja vakava. Kun Kirnuvaaran veljekset lähtevät etsimään yhteisiä juuriaan, alussa ei voi kuvitellakaan mihin päädytään. Veljekset löytävät toisensa hammaslääkärin tuolissa, mutta matka jatkuu hammaskartalta maailmankartalle.
Hauska matkakertomus sisältää monta totista asiaa, ongelmaakin. Kirjailijan kertoman mukaan juoni seuraa osittain hänen oman sukunsa tarinaa etuhampaiden katkeamisesta Australiaan muuttaneisiin äidin puolen sukulaisiin. ”Monet etsivät perhettään ja juuriaan. Perhe on tärkeä. On jotain, mitä hävetä, ja läheisten kanssa on helppo olla hiljaa”, kirjailija sanoi televisiohaastattelussa.
Marja-Riika Saaristo

Helen Macdonald: H niin kuin haukka, Gummerus, 2014

Vaikka ei olisi lainkaan kiinnostunut haukkojen kesyttämisestä, kannattaa rohkeasti tarttua tähän suurenmoiseen englantilaiskirjaan. Palkinnoksi saa monta elämystä ja uuden kokemista lähes inhimilliseksi muuttuvasta kanahaukan ja kesyttäjän suhteesta. Lukija ei voi olla rakastumatta Mabel-haukkaan, jota Helen Macdonald siivittää niin kauniilla kielellä, että lukija alkaa miettiä, voiko tämän jälkeen lukea mitään kauniimpaa.
Marja-Riika Saaristo

Lopotin kieli lumosi lukupiirin

Melkoinen yksimielisyys löytyi sotilaskodin lukupiirissä **Tommi Kinnusen** romaanista **Lopotti**: ei niin hyvä kuin **Neljäntienristeys**, liikaa homoseksuaalin Tuomaksen ongelmia, mutta kirjan kieli on hurmaavaa. Kirja oli ehdolla Finlandia-palkinnon saajaksi.
Lukupiiri kokoontuu kolme-neljä kertaa vuodessa sotilaskodin kirjaston viereisessä kokoushuoneessa. Jaoston vetäjä **Ritva Saarni ei** tällä kertaa osallistunut piiriin. Hän on tavallisesti hyvin valmistautunut tapaamisiin ja kerännyt kirjoista ja kirjailijoista taustatietoja. Puhetta piirissä aina riittää, kun mukana on intohimoisia lukijoita.
Lopotissa jatketaan kertomusta Neljäntienristeyksen henkilöiden ja heidän jälkeläistensä elämästä, homoudestakin toisessa polvessa. Kirjassa on muistikuvia edellisen kirjan juonesta, ja seikkailu aikakausien välillä tekee kirjapiiriläisten mielestä kirjasta sekavan.
"Ei ollut minun kirjani, vaikka Neljäntienristeyksestä pidin todella paljon. Siinä arjen kuvaus tuntui tuoreelta, mutta samojen henkilöiden arki alkoi Lopotissa tympiä, ja jätin kirjan kesken", **Raija Kekäläinen** kertoi.
Rauni Tiainen oli lumoutunut Lopotin kielestä ja siitä, miten sokeutuvan Helenan liikkumista Helsingissä kuvattiin.
"Kieltä piti maistella pitkään, lauserakenteet olivat mahtavia. Luin Parnassosta, että kirjassa on vain kaksi pilkkuvirhettä! Se tietty sopii äidinkielenopettaja Kinnuselle. Mutta suvusta olisi löytynyt monta mielenkiintoista persoonaa, ja Tuomaksen olisi voinut jättää vähemmälle.

Rauni Tiainen on innokas lukija ja lukupiiriläinen.

Leena Mikkola tunsi vielä riipaisun sydämessään, kun hän muisteli Mannerheimintiellä konttaavan sokean Helenan avunpyyntöjä tai sitä, kun hän sokeain koulussa hamuili Suomen kartalla pohjoisessa sijaitsevaa kotipaikkaansa koti-ikävässä.
"Helenan ongelmien kuvaus liikutti monessa kohdin, mutta Tuomaksen sukupuolisen suuntutumisen niin moninainen korostaminen ei mielestäni ole enää vuoden 2016 juttuja."

Pirkko Kinnunen oli samaa mieltä ja kaipasi esiin Tuomaksesta muitakin puolia.
Lukupiirissä on tapana antaa kirjoille pisteitä. Lopotti sai monesta kielteisestä kommentista huolimatta keskiarvoksi 8. Seuraavan kerran lukupiiri kokoontuu 24. tammikuuta. Kirjaksi valittiin klassikko, Mika Waltarin *Ihmiskunnan viholliset.*

Liitolla edessä koulutuksen vuosi

Ensi vuonna sotilaskotiliitolla on runsaasti koulutusohjelmaa. Alkuvuodesta järjestetään tapa- ja etikettikurssi. Koulutusta saavat vuoden mittaan niin uudet sisaret kuin liiton henkilökuntakin sekä kodinhoitajat ja leipurit.
Kesällä**,** 5.7. järjestetään Murtovaaran tapahtuman 75-vuotismuistojuhla. Kolme sotilaskotisisarta kuoli 1942 Kuusamon Murtovaarassa vihollistulituksessa ollessaan matkalla tarkastamaan rintamasotilaskotia.
Itsenäisyyden 100-vuotisjuhlintaan liitto osallistuu pääosin Nuku rauhassa -tapahtumassa Kansalaistorilla. Omia satavuotisjuhlia vietetään 2018 näyttävämmin, ja sotilaskoteja kehotetaan järjestämään silloin mm. pop-up -sotilaskoteja ja olemaan mahdollisimman paljon esillä.
Liiton jäsenistä 42 prosenttia on 50-70-vuotiaita ja 39 prosenttia yli 70-vuotiaita. Siksi liiton tavoitteena on vetovoiman ja houkuttavuuden lisääminen nuorempien ikäluokkien keskuudessa. Kipakankin keskustelun jälkeen Sotilaskotiliiton motoksi ensi vuodelle valittiin: Makeen toiminnan joukot – varusmiesten iloksi. Epäilijät pitivät mottoa turhan kepeänä, ja puolustajat taas arvelivat sen vetoavan nuoriin.

Helpot ja makeat jouluherkut

Hildegardin hermo- ja älypiparit

550 g voita
11 dl ruskeaa sokeria
2 munaa
11 dl spelttivehnäjauhoja
4 tl leivinjauhetta
1 tl vaniljasokeria
2,5 tl kanelia
2,5 tl muskottia
0,5 tl neilikkaa
3 dl mantelirouhetta

Tämän ison taikinan mitat voi puolittaa tai osan taikinasta pakastaa, ellei halua paistaa kaikkia yhdellä kertaa.
Sekoita voi ja sokeri. Vatkaa munat joukkoon yksitellen. Lisää muut aineet.
Muovaile taikina muutamaksi tangoksi. Sulje ne muovipussiin ja pidä jääkaapissa seuraavaan päivään.
Leikkaa tangoista vajaan sentin paksuisia viipaleita leivinpaperilla vuoratulle pellille. Jätä tilaa pipareiden ympärille, sillä taikina leviää. Koristele viipaleet mantelilastuilla. Paista 175:n asteen lämmössä noin 15 minuuttia.
Pariresepti on **Anna-Liisa Mattilan** kirjoittamassa *Piparikirjassa* (Atena, 2001). Ohje on peräisin 1100-luvulta. Hildegard Bingeniläisen mukaan pipareita tulisi nauttia 2-4 päivittäin. Piparit kohottavat älyä, rauhoittavat mieltä ja antavat energiaa, väitetään. Piparit kuuluvat **Rauni Tiaisen** jouluun.

Pähkinä-rusinakakku

200 g margariinia
4 munaa
2,5 dl sokeria
100 g rusinoita
100 g hasselpähkinöitä
3,25 dl vehnäjauhoja
1 tl leivinjauhetta

Vaahdota margariini. Vaahdota munat ja sokeri. lisää munavaahto margariinin joukkoon. sekoita pähkinät ja rusinat ja leivinjauhe vehnäjauhoihin. Lisää seokseen. Paista 175 asteessa n. 45 minuuttia. **Irma Järvenmäki** suosittelee tätä helppotekoista kakkua joulukahveille.

Hillapannacotta

3 dl kermaa
1 vaniljatanko
3 dl lakkoja
1 liivatelehti
1,5 rkl tai maun mukaan hienosokeria
Viimeistelyyn: loput paseeratusta
lakkasoseesta ja sokeria maun mukaan

Soseuta lakat ja paseeraa ne siivilän läpi. Puolet soseesta jätetään viimeistelyyn. Pehmennä liivatelehti kylmässä vedessä. Kiehauta kerma vaniljatangon kanssa ja jätä pariksi tunniksi maustumaan. Kaavi sitten tangon sisus kerman joukkoon. Lisää puolet lakkasoseesta ja tarkista maku.
Lisää liivate kattilaan kerman sekaan ja lämmitä seosta, kunnes liivate on liuennut.
Jaa seos jälkiruoka-astioihin (jätä pinnalle tilaa lakkasoseelle) ja pane ne jääkaappiin pariksi tunniksi. Lisää sosetta pinnalle ennen tarjoilua.
Pirjo Sunikan pulleassa reseptivihossa on toinenkin lakkaresepti, joka sopii joulupöytään. Siinä kotitekoiseen sinappiin lisätään kuohukerman ja etikan lisäksi omenamehua ja tilkka lakkalikööriä.

Enkeli kierrätysmateriaalista

Tarvikkeet:
kaksi samankokoista paperinpalaa (vanhan kirjan tai aikakauslehden sivut), puuhelmi/massapallo, lankaa ja liimaa.
Taittele paperit haitariksi. Sopiva taitoksen leveys on 0,5 – 1 cm. Taita haitarin yläosasta noin kolmasosa enkelin siiviksi, pitemmästä alaosasta tulee mekko. Liimaa mekonpuolikkaat yhteen.
Pyöritä lanka taitoksen kohdalta pari kertaa ympäri. Vedä langat vartalon eri puolilta ylös ja pujota molemmat langat helmen läpi (virkkuukoukku tai neula helpottaa pujottamista). Solmi langanpäät yhteen.
Liimaa siivet kiinni mekkoon ja aseta helmi paikalleen enkelin pääksi.
Halutessasi voit piirtää enkelille silmät ja suun. Ripusta enkeli koristeeksi.
Enkelin voi askarrella myös joulukorttiin. Tee taitoksista silloin kapeampia. Liimaa enkeli kartonkiin. Tee enkelin pää puolikkaasta helmestä, jolloin voit liimata pään suoraan vartalon yläpuolelle eikä ripustuslankaa tarvita.
Merja Autio

Piipahdus rekryyn, laulajaksi lavalle ja sitten kotiin

Valkeakoskelainen kaartinjääkäri **Atro Hietala**, 21, kotiutui syyskuussa hyvillä mielin. Takana olivat 255 päivää hienoja kokemuksia armeijasta ja edessä elämä muusikkona. Toiseksi viimeisenä päivänä hän poikkesi vielä sotilaskodin rekry-tapahtumassa ja pysähtyi juttelemaan Promotion Pontin tiskille tutkailemaan tilapäistöitä. Häntä opastivat **Isabella Berg** (vas.) ja **Sanna Haavisto**.
Rekry oli tavallista vilkkaampi. Työpaikkoja esittelemässä oli toistakymmentä yritystä.

Kotiutusjuhlassa esiintynyt stand up -koomikko **Jussi Simola** iski lavalta silmänsä Atron hihassa olevaan soittajan merkkiin ja nappasi hänet lopulta lavalle laulamaan. Sehän sopi, sillä varusmiessoitto-kunnassa Atro olikin pääasiassa ollut laulusolistina.

Parhaiten varusmiesajasta Atron mieleen on jäänyt esiintyminen 17 000 partiolaisen Roihu-leirillä. Siviilissä Atrolla on jo vuosien kokemus esiintymisestä kahdessa orkesterissa, Northwind Collectionissa ja Bros&Sis:issä. Yhtyeet ovat esiintyneet ympäri Suomea.

Atro tietää, että tuleva ammatti liittyy musiikkiin, ja hän haluaa lavoille. "On mahtava tunne, kun yleisö viihtyy ja nauttii. Kontakti yleisöön on parasta, mitä tiedän.”

Tunnistatko liput?

Santahamina-talon saloissa liehui eräänä päivänä nämä 21 lippua. Vastaukset takasivulla.

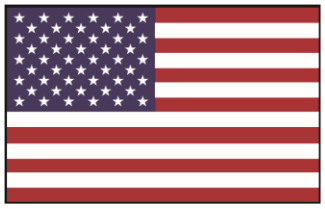
1

2

3

4

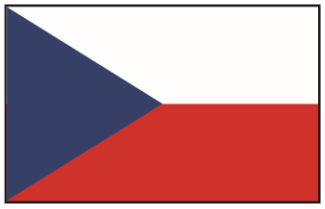
5

6

7

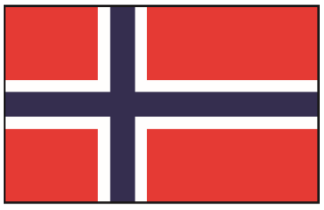
8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

- ☐ Azerbaidzan
- ☐ Bulgaria
- ☐ Espanja
- ☐ Irak
- ☐ Irlanti
- ☐ Iso-Britannia
- ☐ Italia
- ☐ Itävalta
- ☐ Kanada
- ☐ Kirgisia
- ☐ Latvia
- ☐ Mauritania
- ☐ Moldova
- ☐ Norja
- ☐ Ruotsi
- ☐ Saksa
- ☐ Tsekki
- ☐ Tunisia
- ☐ Ukraina
- ☐ Unkari
- ☐ USA

Tapahtumakalenteri

Aika ja paikka	Tapahtuma	lisätietoja
pe 2.12. klo 13.00 Sotilaskoti	itsenäisyyspäivän kahvihetki	Sotilaskotisisar Aleksandra Tetri esittää pianomusiikkia. Roihuvuoren kirkkoherra Timo-Pekka Kaskinen puhuu.
ti 13.12. klo 14.00	joulukahvit henkilökunnalle	
ti 13.12. klo 18.00	kirjaston pikkujoulu	
ke 14.12.	Kaartin soittokunnan joulukonsertti Johanneksen kirkossa	liput 15 euroa soden kassasta tai Sirpa Niemiseltä
ma 2.1.	Saapumiserä I/2017 tuotteiden jako	
ti 3.1.-to 5.1.	sodeinfot	ilmoittaumiset: Heli Pasanen
la 7.1.-su 8.1.	läheisten päivät	ilmoittautumiset: Heli Pasanen
ke 18.1.	hallituksen kokous	
to 19.1. klo 13.00	seniorisisarten tapaaminen	
la 21.1. MPK, Döbelnink. 2	Protokolla- ja tapatieto	lisätietoja linkistä: https://www.mpk.fi/Default.aspx?tabid=1054&id=91510
ti 24.1. klo 18.00	lukupiiri	kirja: Mika Waltari/Ihmiskunnan viholliset
ke 8.2.	hallituksen kokous	
ti 14.2. klo 18.00	Ystävänpäivän tilaisuus	kts. alla
su 19.2.	Mannerheim -museo	lisätietoja myöhemmin
la 4.3.	Naisten päivän konsertti	lisätietoja myöhemmin
to 30.3.	Kevätkokous	

14.2.2017 Ystävänpäivätilaisuudessa Viivi Lehtinen kertoo, miten selvitä armeijassa olosta aiheutuvista parisuhdeongelmista.n

Kaikkiin tilaisuuksiin ilmoittautumiset taloussihteeri@hssky.fi tai puh. (09)679771, ellei toisin mainita. Santahaminan portilla sotilaspoliisilla on lista sisarista. Ota mukaan henkilöllisyystodistus, joka pitää esittää sotilaspoliisille.

Piispantarkastus Santahaminassa

Santahaminan piispantarkastuksen hartaus pidettiin pyhittäjä Serafim Sarovilaisen kirkon raunioilla. Mukana olivat kenttäpiispa **Pekka Särkiö,** kenttärovasti **Janne Aalto**, ortodoksisen kirkon puolesta isä **Penttonen,** Roihuvuoren kirkkoherra **Timo-Pekka Kaskinen** sekä Santahaminan sotilaspastori **Risto Kaakinen**.
Viluisen hartauden päälle nautittiin kirkkokahvit sotilaskodissa. Pastori Kaakinen kiitteli sisaria paitsi kahveista myös runsaasta osallistumisesta.
Serafim Sarovilainen oli syntynyt 1759 Venäjällä, ja hänen kunniakseen rakennettiin 1800-luvulla kirkko Santahaminaan. Se muutettiin luterilaiseksi Suomen itsenäistyttyä ja purettiin 1972.

Kenttäpiispa Särkiö ja isä Penttonen

Yhteystiedot 2016

Hallitus

Sirpa Luostarinen, pj
Gsm 040 547 7799
sirpa.luostarinen@hssky.fi

Leena Kosonen, varapj
Gsm 040 574 9532
leenam.kosonen@gmail.com

Irma Järvenmäki, sihteeri
Gsm 040 754 4079
irma.jarvenmaki@welho.com

Kirsi Maaskola
Gsm 050 966 5683
kirsi.maaskola@orionpharma.com

Marja-Liisa Nikka
Gsm 040 570 4230
nikka.marjaliisa@gmail.com

Marja-Riika(Maikka) Saaristo
Gsm 040 508 4702
maikka@welho.com

Ritva Saarni
Gsm 050 563 6500
ritva.saarni@kolumbus.fi

Varajäsenet
Viivi Lehtinen
v.i.lehtinen@gmail.com

Piia-Liisa Mäkinen
plm.lilies.roses@gmail.com

Aulikki Rautio
Gsm 0500 461 770
aulikki.rautio@danbrit.fi

Tiedottajat
Marja-Liisa Nikka
Maikka Saaristo

Jaostot

Sisarvuorot ja tarjoilujaosto
Heli Pasanen, kodinhoitaja
Gsm 050 440 6993
tarjoilu.heli@hssky.fi

MPKK:n sotilaskodin tapahtumat
Eeva Torsti
Gsm 040 521 5521
eeva.torsti@gmail.com

Hengellinen jaosto
Mirja Laukkarinen
Gsm 041 436 2460
mirjakala@hotmail.com

Liikkuva sotilaskoti (LSK)
Merja Autio
Gsm 050 440 6994 (LSK)
Gsm 0400 434 941 (oma)
merja.autio@bastu.net

Minna Joensuu-Heikkilä
Gsm 050 544 6063
m.joensuu.heikkila@gmail.com

Kirjastojaosto
Ritva Saarni
Gsm 050 563 6500
ritva.saarni@kolumbus.fi

Seniorijaosto
Raija Iso-Junno
Gsm 050 464 0488
anneli.isojunno@gmail.com

Nuoret sisaret
Selina Ala-Nikkola
Gsm
alanikkola.selina@gmail.com

Sotilaskotipäällikkö
Minna Frii
Gsm 050 307 1082
minnafr@yahoo.com

Sotilaskodit

Santahaminan sotilaskoti
Santahaminantie 15
ma-to 8.30-20.30
pe 8.30-19.30 (alokasaikana 20.30:een)
la-su 16.30-19.30 (alokasaikana 20.30:een)

Kodinjohtaja Virpi Fyhr
Gsm 0400 441 317
virpi.fyhr@hssky.fi

Kodinhoitaja Heli Pasanen
Gsm 050 440 6993
heli.pasanen@hssky.fi

Kadettikerhon sotilaskoti (MPKK)
Kadettikouluntie 7
ma-to 8.30-15.30
pe 8.30-14.00
Kodinhoitaja Eeva Riuttala
puh. 0299 530 701
kadettikerho@hssky.fi

Auditoriotalon kanttiini
Kadettikouluntie 6
ma 8.30-15.15
ti-to 7.45-15.15
pe 7.45-12.00
Kodinhoitaja Virpi Leinonen
puh. 0299 530 702
auditorio@hssky.fi

Yhdistyksen toimisto
Taloussihteeri Sirpa Nieminen
ma-pe 9.00-15.00
puh (09) 679 771
taloussihteeri@hssky.fi

Helsinki - Santahamina
sotilaskotiyhdistys ry
Santahaminantie 15
00860 Helsinki
www.hssky.fi
Nordea
FI 22 2285 1800 0028 83
Y-tunnus 1869305-2

Lippuvisa vastaukset: 1 USA, 2 Unkari, 3 Ukraina, 4 Ruotsi, 5 Tsekki, 6 Saksa, 7 Tunisia, 8 Norja, 9 Moldova, 10 Mauritania, 11 Latvia, 12 Kirgisia, 13 Kanada, 14 Itävalta, 15 Italia, 16 Iso-Britannia, 17 Irlanti, 18 Irak, 19 Espanja, 20 Bulgaria, 21 Azerbaidzan